

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **P. B.**, zastoupeného Mgr. Marianem Heresem, advokátem se sídlem Moskevská 1/14, Most, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 3. 2006, č. X, vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 42 Cad 109/2006, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 3. 2007, č. j. 42 Cad 109/2006 - 27,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokáta Mgr. Mariana Herese **se určuje** částkou 952 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná rozhodnutím ze dne 28. 3. 2006, č. X, zamítla žalobcovu žádost o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). V odůvodnění uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě ze dne 20. 2. 2006 žalobce není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 35 %. Podle § 39 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné

činnosti nejméně o 66 %. Žalovaná tak uzavřela, že žalobci nadále náleží částečný invalidní důchod.

V žalobě proti tomuto rozhodnutí žalované žalobce namítl nesprávnost závěrů ohledně posouzení jeho zdravotního stavu, zpracovaného lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení v Mostě, která podle něj nevzala na zřetel jeho zhoršený zdravotní stav. Uvedl, že se má podrobit plánovaným operačním zákrokům. I když je poživitelem částečného invalidního důchodu, pokoušel se, žel bezvýsledně, sehnat si odpovídající práci. Dodal, že vlivem užívaných opiátů je zcela otupělý, nesoustředěný a roztržitý, což mu znesnadňuje hledání odpovídajícího zaměstnání. Proto mu bylo ze strany Úřadu práce v Mostě doporučeno, aby si podal žádost o plný invalidní důchod, kterou žalovaná svým rozhodnutím zamítla.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 5. 3. 2007, č. j. 42 Cad 109/2006 - 27, řízení podle § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil. V odůvodnění uvedl, že při jednání u tohoto soudu dne 5. 3. 2007 vzal navrhovatel svou žalobu zcela zpět, zamýšleje podat novou důchodovou žádost s ohledem na změny zdravotního stavu od rozhodného data 28. 3. 2006 do současnosti.

Ve včasné kasační stížnosti namítl žalobce (dále též „stěžovatel“) vadu řízení před soudem, ke které došlo v průběhu ústního jednání. Stěžovatel sdělil, že dochází do ambulance bolesti nemocnice Most, kde mu lékař předepisuje mj. i lék kategorie opiáty MST Cont, který společně s dalšími léky, jež užívá, jsou způsobilé ovlivnit rozhodování. Uvedl, že předmětné léky užíval i v den ústního jednání. Z toho důvodu nebyl v tento den způsobilým účastníkem řízení. Soudce podle stěžovatele věděl, že se necítí dobře, nabídl mu, aby při jednání seděl, přičemž se dále jeho psychickým a fyzickým stavem nezabýval a v jednání i přes jeho zjevnou nezpůsobilost pokračoval. Stěžovatel dále konstatoval, že při jednání nebyl schopen včasně reagovat na dotazy a položené otázky dobře analyzovat. Uvedl, že *„k dotazu soudu zdali raději neuvážím nové podání žádosti o důchod s ohledem na změny zdravotního stavu (zhoršení zdravotního stavu) do současnosti jsem odpověděl, že podám novou žádost a tedy беру žalobu zpět.“* Stěžovatel upozornil, že nebyl schopen promyslet důsledky zpětvzetí žaloby, tak aby bylo také k jeho prospěchu. Vadu řízení spatřuje v tom, že byl nezpůsobilým účastníkem jednání konaného dne 5. 3. 2007. Kasační stížnost uzavřel kritikou posudku vypracovaného posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v průběhu řízení před krajským soudem. S ohledem na tyto skutečnosti navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 5. 3. 2007, č. j. 42 Cad 109/2006 - 27, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody odpovídající § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud s ohledem na § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel uplatnil důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Stěžovatel jej spatřuje v tom, že krajský soud nepřihlédl k tomu,

že v průběhu ústního jednání konaného dne 5. 3. 2007, kdy vzal svou žalobu zpět, byl pod vlivem léků snižujících jeho vnímání a rozhodování, v důsledku čehož byl nezpůsobilým účastníkem jednání.

Nejvyšší správní soud neshledává tuto stížnostní námitku důvodnou. Z procesního spisu je patrné, že soud prvního stupně ve věci nařídil na 6. 11. 2006 ústní jednání, které na žalobcovu žádost odročil na 5. 3. 2007, neboť žalobce v jeho průběhu požádal o čas, aby mohl svou věc konzultovat s právníky a řádně se na jednání připravit. Na č. l. 25 procesního spisu je protokol o jednání ze dne 5. 3. 2007, v němž je uvedeno, že *„po opětovném vysvětlení – poprvé to bylo vysvětlováno již 6. 11. 2006 – že rozhodným a konečným datem pro posuzování navrhovatelova zdravotního stavu je 28. březen 2006, přičemž eventuální pozdější změny navrhovatelova zdraví jsou pro předmětné řízení irelevantní, navrhovatel prohlašuje, že požádá o přiznání plného invalidního důchodu znovu, a v této souvislosti žádá soud, aby vzal na vědomí zpětvzetí jeho žaloby z č. l. 2, a aby předmětné řízení ukončil zastavením.“*

Z protokolu o jednání ze dne 5. 3. 2007 je zřejmé, že stěžovateli bylo na jeho výslovnou žádost, odůvodněnou potížemi s páteří a bolestí nohou, v průběhu ústního jednání povoleno sedět; na problémy se soustředěním v důsledku požívání opiátů soud neupozornil, o jejich užívání se zmínil pouze v žalobě. Z protokolu o jednání je dále zřejmé, že stěžovatel obsáhle vypovídal k věci a podrobil konkrétní kritice obsah posudku o jeho zdravotním stavu. Objasnil vyčerpávajícím způsobem i své osobní výdělkové a majetkové poměry a teprve poté, po shora uvedeném poučení soudem, výslovně vzal žalobu zpět. Z uvedeného vyplývá, že chování stěžovatele před soudem nevzbuzovalo pochybnosti o tom, že je zcela orientován a zpětvzetí žaloby činí zcela vědomě. O tom, že stěžovatel ani při lékařských kontrolách dne 20. 2. 2007 a 26. 3. 2007 nejevil známky „výrazné alterace psychického stavu“ svědčí i vyjádření jeho ošetřujícího lékaře MUDr. I. G. ze dne 20. 8. 2007, které si po podání kasační stížnosti vyžádal soud prvního stupně. V uvedeném vyjádření je uvedeno, že stěžovatel užívá opioidy víceméně nepřetržitě v relativně nízké dávce. Pokud se stěžovatel z důvodu jeho zdravotního stavu, či užívaných léků, cítil nezpůsobilý k hájení svých práv v průběhu řízení před soudem, včetně ústního jednání, nic mu nebránilo nechat se zastoupit jinou osobou podle § 35 s. ř. s. Stěžovatel si však zástupce pro žalobní řízení ne zvolil. Současně mohl požádat o další odročení jednání, pokud mu chtěl být osobně účasten.

Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud dospěl ze všech shora uvedených důvodů k závěru, že důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. není dán, zamítl proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. jako nedůvodnou, neboť v důsledku zpětvzetí žaloby procesně způsobilým stěžovatelem (§ 33 odst. 3 s. ř. s.) dne 5. 3. 2007 bylo řízení soudem prvního stupně správně zastaveno.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalované v dané věci náhradu nákladů podle zákona nelze přiznat.

Stěžovateli byl v řízení o kasační stížnosti usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 8. 2007, č. j. 42 Cad 109/2006 - 45, ustanoven advokát, neboť soud zjistil, že u stěžovatele jsou dány předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků. V takovém případě s ohledem na § 35 odst. 8 a § 120 s. ř. s. platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Nejvyšší správní soud proto určil odměnu advokáta podle § 7 a § 9 odst. 3 písm. f) ve spojení s § 9 odst. 2 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách

advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) částkou 500 Kč za jeden úkon právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení. Soud dále přiznal 1 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, přičemž neposoudil sdělení advokáta ze dne 29. 10. 2007, že je plátcem DPH jako písemné podání soudu týkající se věci samé, které by představovalo další úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Celková odměna tedy činí 800 Kč. Protože advokát Nejvyššímu správnímu soudu doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), podle § 35 odst. 8 s. ř. s. se zvyšuje odměna o částku odpovídající DPH, kterou je advokát povinen odvést z odměny za zastupování a náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Částka daně vypočtená podle § 37 odst. 1 a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 152 Kč. Odměna advokáta navýšená o DPH celkově činí 952 Kč. Zástupci stěžovatele se proto přiznává celková náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 952 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

